

Ιερομόναχος Παύλος Ξηροποταμηνός (1881-26 Οκτωβρίου 1920)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ξηροποταμηνοί πατέρες στην είσοδο της μονής

Ξηροποταμηνοί πατέρες στην είσοδο της μονής

Στην Αγιάσο της Μυτιλήνης γεννήθηκε το 1882 ο κατά κόσμον Βασίλειος Προκοπίου. Έλαβε καλή παιδεία και γνώριζε καλά λατινικά, γαλλικά και ρωσικά. Προσήλθε στη μονή Ξηροποτάμου την 1.8.1901. Εκάρην μοναχός στις 29.6.1904 και μετονομάσθηκε Παύλος. Διάκονος χειροτονήθηκε κατά την πανήγυρη του Τιμίου Σταυρού στις 14.9.1907 και πρεσβύτερος στις 12.5.1913. Το 1914 μετέφρασε από τα λατινικά τον Κανονισμόν του Ορθοδόξου μοναχικού βίου του αγίου Βενεδίκτου, με εισαγωγή και σχόλια δικά του. Τον Ιούνιο του 1916 αυτοβούλως και εφιεμένος πιο ασκητικής ζωής αναχώρησε για την έρημο. Έζησε στο σπήλαιο του οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου στη Βίγλα. Ασχολήθηκε με τη μετάφραση και έκδοση βιβλίων. Μετέφρασε από τα λατινικά έργα του ιερού Αυγουστίνου, Περί της πολιτείας του Θεού και Εξομολογήσεις. Εκεί όμως από τις στερήσεις και κακουχίες ασθένησε σοβαρά. Έπαθε φθίση των οστών και αναγκάσθηκε μετά διετία να επιστρέψει στη μονή της μετανοίας του. Εξέδωκε κι ένα Προσκυνητάριον του Αγίου Όρους, χρήσιμο για τους προσκυνητές. Ήταν πολύ μελετηρός, καλογερικός, φιλόθεος, φιλάγιος και θεοτοκοφιλής.

Οι ασθένειες δεν τον άφησαν να ζήσει πολύ. Ανεπαύθη εν Κυρίω Ιησού τω Θεώ και Σωτήρι ημών στις 26.10.1920, ημέρα μνήμης του αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου. Κατά τον προφητάνακτα Δαβίδ, «ηρπάγη ίνα μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού ... Τελειωθείς εν ολίγω επλήρωσεν χρόνους μακρούς ... Αρεστή γάρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού ...».

Στα σχόλια ενός έργου του φιλόπονου, φιλομαθούς και φιλάρετου ιερομονάχου Παύλου αναφέρεται: «Δεν αρκεί βεβαίως μόνον το να θέλη τις διά να είναι κάτοχος της ζητουμένης αρετής, αλλ' απαιτείται μεθοδική και βαθμιαία άσκησις προς κτήσιν αυτής, προ παντός δε βαθεία διάγνωσις των εμποδίων, άτινα επεισερχόμενα παραμορφούσι τον άνθρωπον και ανθίστανται προς την κτήσιν της ζητούμενης αρετής ...».

Πηγες - Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Ξηροποτάμου, α.α. 49. Αγίου Βενεδίκτου, Κανονισμός του Ορθοδόξου μοναχικού βίου, Άγιον Όρος 1986.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Α΄ - 1901-1955*, σελ.159-160 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.